

28 - setembre. 1937

1)

Estimada Mercè. — Deixo en reserva, la contestació als temes de la 1^{era} carta, i em permeto un petit intermeu:

No t'has de preocupar per la qüestió de la carta. Jo he estat molt content de que no l'hagis vist fins aquest matí, perquè després de donar-la a l'Enriqueta em va agafar un gran temor de perdre passar mala nit, i com que ella em va dir que no te la passaria fins que d'haguessin deixat les visites, vaig tornar a l'oblicca, fins i tot, per recuperar-la, però no l'hi vaig trobar.

No sé si he fet i fais mal fet d'enviar-te-la. Temo que, acostumada a l'acabada reserva d'en Joan, no et deixis afectar per l'estil

neurios del Víctor. Ans de verte carrec que
si ell es deida endur d'aquesta manera en
escriure'm, és perquè sap que jo li agrado
i hoig amb molt de gust el paper de con-
fident. Les seres cantes són una mena de raïl
vella, per on s'escapen les males vapors que
retingudes, potser li fanen mal. Ja sé que
no jutjaràs erradament el meu germà. Si ell
sospites que aquesta carta i hauria de lletri
la dita, per ex, no li hauria pas escrit igual.
Però, a més, has de veurem no deixar-te
ensmanar la seva agitació i lletria amb
serenitat, valorant vedament el seu patetisme.
Si ho has aida, no em recata sens d'honra. La
enriat. D'altra banda em sabia molt ven bonete

29-11-37 18

let passar una mala estona.

Com que sembla que el loci on en Vítar parla d'en Joan és el més il·legible de tots, m'he permès "traduir-lo". Així també et podria servir de base per aclarir la ~~partida~~ ~~de~~ Netra, tant per militar, del Vítar. D'he de dir que hi ha quatre o cinc sergents que m'he jo mateix he descrit.

D'adjunto una nova cançó a Mahalta per per el contrapès.

~~Es~~ voldries enviar-me "Mes songs que Vici" de Mannois? Si no et ve bé, no hi pateixis, però em ha i efecte que és un llibre que m'agrada molt més que aca.

29-IX-37 2

J'aimé roldria que en desercis "la bella viu
delta" Si no vaig estat de comptes, l'inclou
Tennis la primera versió i m'interessa tota
ja - la amb la que l'inc pò.

Adieu, per bondat i don força

Miric